

TAMÁS FERENC

Jobb adni, mint kapni

– ilyen volt az idei Damján tábor

„JOBBA ADNI, MINT KAPNI” – HALLHATJUK SOKSZOR A JÓ MAGYAR KÖZMONDÁST, DE EZT HOGYAN IS VALÓSÍTHATJUK MEG ÉLETÜNKBEN? HA ODAFIGYELÜNK EGYMÁSRA, HA NEM SAJNÁLJUK AZ IDŐT A MÁSIKTÓL, HA SZERETETTEL FORDULUNK EGYMÁSHOZ. ÍGY VAN EZ A SZENT DAMJÁN TÁBORBAN IS.

Immáron huszonegy éve töretlenül, minden nyáron azért valósul meg kezdeményezésünk, mert mi is örömet szeretnénk szerezni egymásnak. A tábort görögkatolikus kispapok a célkitűzéssel alapították, hogy olyan családokon segítsenek, amelyekben valamilyen testi vagy szellemi fogyatékkal rendelkező gyermek él. Ezzel az egy héttel egy kicsit a szülők válláról szeretnénk átvenni a „terhet”, mint ahogy ezt a mottónk is mutatja: „Hordozzátok egymás terhét” (Gal 6,2), hogy a tábor ideje alatt egy kicsit megpihenhessenek, ők is kikapcsolódhassanak. Mindemellett legfontosabb célunk az, hogy táborozóink számára felejthetetlen élményt, testi és lelki feltöltődést nyújtsunk, mert ez a hét, bizony, csak róluk szól. Persze egy tábor sikerességét nemcsak az ő, hanem segítőink visszajelzéseit is alapul véve tudjuk csak igazán lemérni. Amikor azt halljuk tőlük, hogy „nagyon jól éreztem magam”, „jövőre is Damján”, „köszönjük ezt a hetet”, „egy hét a mennyországban”, akkor érezzük, s magunkban talán ki is mondjuk: „Igen, a Damján táborban idén is megtörtént a csoda...”

Az évek alatt a tábor létszáma folyamatosan nőtt. Olyannyira, hogy az idei esztendőben már 105 fogyatékkal élőt tudtunk táboroztatni 140 önkéntes segítségének köszönhetően. Mindez a sok anyagi, fizikai, lelki támogatásnak, egy elszánt háttérstáb egész éves készülődésének és főleg a Jóisten kegyelmének köszönhetően jöhetett létre idén is.

A tábort már-már hagyományosan augusztus első hetében rendezzük meg. Az első, úgymond nulladik napunkon felkészítő/előkészítő napot szoktunk tartani segítőink számára, amelyre mindig nagy szükség van, hiszen táborunkban évről évre sok olyan önkéntes is van, aki első ízben kapcsolódik be munkánkba. Legfőbb célunk ezzel az, hogy kicsit érzékenyítsük őket, megkönnyítsük a dolgukat. A leendő feladatokra való felkészítésük mellett igyekszünk őket olyan tanácsokkal is ellátni, ame-

lyeknek igen nagy hasznát veszik majd a következő napok folyamán. Természetesen a gyakorlati teendők, a praktikák elsajátítása mellett nagy hangsúlyt kap ezen a napon az ismerkedés és a tapasztalatcsere is, amelyeket a szintén elengedhetetlen fontosságú csapatépítés alappilléreiként is tekinthetünk.

Ez évben sem szűkölködünk programok tekintetében. Már-már visszatérő fellépőink közé tartozik a „Lángoló csigák” elnevezésű tűzszonglőröcsapat, amely bámulatos, néha már egészen elképesztő mutatványokkal örvendeztetett meg bennünket idén is. Ezt a sort gyarapítja a „Nem adom fel!” együttes is, akik mindig fergeteges hangulatot teremtenek a táborban, továbbá a Meseszó egyesület, amelynek tagjai meseikkel repítettek minket a képzelet világába. Minden évben, így idén is szeretettel fogadtuk a görögkatolikus motorosokat, akik a bátrabbakat motorkerékpárjukra felültenve, el is vitték egy körre a tábor területén. Idén is volt lovaglási lehetőség, amelyet sokan nagy izgalommal vártak; volt sportnapunk, ahol mindenki kipróbálhatta magát különféle kreatív feladatokban; volt táncházunk, ahol 250 fő táncolt, és taposta együtt a táncparkettet. Természetesen a medencézés sem maradt ki a programból, ami a mindannyiunk által tapasztalt különösen nagy, augusztusi hőségben igazán hűsítő érzés volt számunkra. Amíg egyesek a „pancsolás” örömeivel igyekeztek túllendülni a hőmérsékleti csúcson, addig mások a fák árnyéka által oltalmazott kézműves sátorban élhették meg kreativitásukat is, amelynek köszönhetően szebbnél szebb remekművek egész sorozata készült el a hét folyamán. Új vendégként köszönthettük táborunkban a Vidám Manók együttest, akik nagyon szép dalocskákkal szórakoztattak minket. Persze idén sem maradhatott el a „ki mit tud?”, ahol mindenki megmutathatta, hogy az év folyamán milyen produkcióval készült a többieknek, amiért cserébe jól megérdemelt jutalom is járt. A ki mit tud?-ot idén is egy fergeteges bulival zártuk, ahol még azok is kibontakozhattak, akik a nagy közönség előtt nem merték megmutatni tánc tudásukat. Az utolsó napon mese- produkciókkal vártuk a szülőket, ahol két-két csapat együttműködésével egy mesét játszottak el együtt a segítőik és a táborozók.

Minden évben felejthetetlen élményt nyújt számomra ez a tábor. Idén főszervezőként másképp tudtam részt venni a programokon, mint az elmúlt években, de mindenben kárpótolnak azok a mosolyok, ölelések, puszik, amiket így is kaptam, és mondhatom, hogy közösen kaptunk ezektől az emberektől, mert itt nemcsak adunk, hanem kapunk is.

Megtapasztaljuk, hogy milyen is a feltétel nélküli szeretet. Kialakul egy szeretetteljes légkör, és szinte már a mennyországnak egy darabkáját ízelhetjük meg, mert itt mindenki igyekszik az igazi arcát mutatni. Nem kell szégyenkezni a másik előtt! Mindenki úgy fogadja el a másikat, ahogy van. Ez a damjános érzés, aminek köszönhetően évről évre megvalósulhat ez a nem mindennapi esemény. Ezért is térnek vissza nagyon sokan újból és újból a táborba, ha csak egy napra is, mert ez olyan lelki töltetet ad számunkra, amely elkísér minket az év további részében. Ahogy mondani is szoktuk: „Aki egyszer megérzi, elkapja a damjános érzést, az örökre a Damján része is marad”, és ezek az emberek további életükben, mindennapjaikban, imáikban meg fognak emlékezni azokról, akikkel itt, a Damján táborban tölthettek el egy felejthetetlen hetet.

A részvétel a Szent Damjánban mind a segítők, mind a táborozók számára ingyenes. A tábor költségeit az év folyamán összegyűjtött adományokból fedezzük. Köszönjük az összes eddigi nagylelkű adományt, amit az évek során kaptunk, mert ez a tábor az Önök segítségével nem valósulhatott volna meg.

Engedjék meg, hogy itt fejezhessük ki hálánkat azoknak az egyházközségeknek, szervezeteknek, családoknak, magánszemélyeknek, akik idén is szívükön „hordozták” közös ügyünk terhet, és így ezen a nyáron is lehetővé tették 250 ember számára, hogy személyesen megtapasztalják, s hírül vigyék a csodát!

„...mert itt nemcsak adunk, hanem kapunk is.”

HA TEHETI, támogasson minket adója 1%-ával!
Adószámunk: 19207906-1-15, számlaszámunk: 10702071-68500926-51100005
(megjegyzés: Szent Damján tábor)